

[Aksel Larsen.]

at når man her er særlig venlig stemt over for cigarrygerne, men derimod vil beskatte cigaretrygerne, i hvert fald dem, der ryger de billige cigaretter, så meget des hårdere, bekræfter det kun det almindelige indtryk, at bortset fra at indirekte skatter altid har en tilbøjelighed til at vende den tunge ende nedad, bliver disse indirekte skatter efter behandlingen i udvalget omformet således, at de bliver yderligere udemokratiske.

Naturligvis vil vi ikke stemme imod ændringsforslaget om, at forhøjelsen af cigarafgiften skal være mindre end foreslået af finansministeren i går. Vi vil være tilhængere af enhver nedsættelse af de afgifter, der er foreslået her, men vi vil absolut stemme imod forslaget om forhøjelse af cigaretskatten, og jeg ønsker så samtidig at gøre opmærksom på dette påfaldende, at cigarerne har fundet nåde for udvalgets og finansministerens øjne, men det har de billige cigaretter ikke.

Om papiret har jeg allerede sagt min mening. Jeg kan kun tilføje, at ganske vist skal man ikke tale om moral i forbindelse med skattelove, navnlig ikke som begrundelse for dem. Men det kan vel ikke være utilladeligt at tale om kultur i samme forbindelse. Jeg vil ikke påstå, at alt det papir, der anvendes til tryksager her i landet, anvendes til kulturelle formål, men det gælder i hvert fald en del — og formodentlig en væsentlig del — af det papir, man nu vil beskutte højere. Jeg synes, det karakteriserer regeringen og karakteriserer rigsdagsflertallet, at man nu vil lægge en højere skat på kulturen, end der hidtil har været, medens man som sagt omhyggeligt fratager aviserne.

Vi kommer så til lovforslaget om omsætningsafgift af forskellige varer m. v. Jeg må have lov til at gentage, hvad jeg vistnok antydede i går, at vi ikke alene er modstandere af lovforslaget som helhed, men at vi i allerhøjeste grad er modstandere af, at man har valgt sig sådanne skatteobjekter. Jeg tror, det var i forrige samling, at et lovforslag om bosætningslån foreløbig strandede, og der er jo nu udsigt til, at det bliver slået afgørende til vrage mod den amerikanske politik skarptandede klipper. Men hvis man var i tvivl herom, hvis man troede, at der var nogen udsigt til, at lovforslaget om bosætningslån engang skulle blive til virkelighed, må tvivlen blive bortvejret nu, da man ser, at regering og rigsdagsflertal tænker sig gennem omsætningsafgift at gøre det

dyrere at sætte bo, dyrere at skaffe sig indbo. Gulvtæpper og gulvtæppestoffer, radiogrammofoner og andre radiomodtagere, grammofoner, pladespillere o. lign. samt grammofonplader, fotografiapparater, fyldepenne og pencils, kufferter og tasker, mapper og tornystre — altså selv skolebørnene skal beskattes, for det er vel ikke kun militærtornystre, man tænker på — portemonnøer, tegnebøger o. lign., støvsugere — de kan vel ikke siges at være nogen luksus — køleskabe, lamper, lysekroner o. s. v. — alt det skal beskattes med henholdsvis 25 og 18 pct.

At man i samme lovforslag lader bestemmelserne om en årlig skat på 25 kr. pr. telefonabonnement udgå, ville være udmærket, hvis det ikke var med den bagtanke at sørge for, at telefonabonnenterne alligevel kommer til at betale de 25 kr. eller mere i forhøjede takster.

Men de fornævnte afgifter, som findes i lovforslagets §§ 2 og 3, og hvoraf de fleste bliver stående i §§ 2 og 3, medens nogle af dem flyttes over i andre paragraffer, er i alt fald så urimelige og udemokratiske, som overhovedet tænkes kan — ja, det skulle da lige være, at de bliver overtruffet af tændstikskatten, som man ikke har villet lade udgå.

Jeg skal ikke i almindelighed forlange afstemning over samtlige paragraffer i disse lovforslag, men jeg må henstille, at der i hvert fald foretages afstemning om lovforslagets § 17 angående tændstikskatten. Jeg synes, det er noget så hårrejsende, at man på tændstikker vil lægge en skat, der udgør ca. $\frac{3}{5}$ af den pris, forbrugerne betaler for dem nu, og jeg har ikke større sympati for skatten på cigar- og cigarettændere „og lignende“. De skal jo belægges med en skat til statskassen på 2 kr. pr. stk. Må jeg forresten tillade mig at spørge enten den højtærede finansminister eller udvalgets ordfører (Himmelstrup), hvad der skal forstås ved ordene „og lignende“. Jeg synes, det var meget rart at få det klaret her, så vi ikke senere skal blive udsat for, at administrationen efter sit eget tykke skal fortolke dette begreb og inddrage alle mulige varer under det, som ikke just kan siges at være cigar- og cigarettændere.

Må jeg forøvrigt give regeringen — jeg vil ikke kalde det et råd, men en oplysning. I generalguvernementet Polen blev der under den tyske besættelse indført en meget høj tændstikskat. Tændstikskatten var så høj, at folk for overhovedet at få ild for de penge, de havde, så sig nødsaget til at spalte en almindelig tændstik i 4 stykker for på den måde at få 4 tændstikker ud af een. Det var